

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นอุดมการณ์และวิธีการจัดระเบียบเศรษฐกิจที่เน้นการพึ่งตนเอง ลดการพึ่งพาคนอื่น ลดการพึ่งพาตลาดและลดการพึ่งพารัฐ

ฐานคิดเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงมีความเชื่อมโยงกับการพัฒนาสังคมแบบบูรณาการ คือ พัฒนามนุษย์ พัฒนาสังคม และพัฒนาระบบนิเวศน์ ให้เป็นไปอย่างสมดุลย์และสร้างประโยชน์ อย่างยั่งยืนด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น

วิธีการผลิตแบบพอเพียงในกลุ่มน้ำชี เกิดขึ้นและดำรงอยู่ในชุมชนที่ประกอบเกษตรกรรม เป็นอาชีพหลัก โดยสถาบันครอบครัวและชุมชนประกอบกิจกรรมสำคัญ คือ ปลูกข้าว ปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ ด้วยแรงงานภายในครอบครัว ด้วยวิธีการผลิตไม่ซับซ้อนให้สัมพันธ์กับระบบนิเวศน์ คือ ปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์หลายชนิดให้เกื้อกูลกัน ไม่ทำลายคุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ให้ความสำคัญต่อการใช้นโยบายธรรมชาติบำบัด

สิ่งบ่งชี้ความพอเพียงที่ปรากฏในชุมชน ได้แก่ การมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน การที่ชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรสาธารณะ การมีที่อยู่อาศัย การมีอาหารหมวดข้าว ผัก ปลา การใช้แรงงานภายในครอบครัว การมีรายได้ที่เป็นเงินไม่น้อยกว่าสามพันบาทต่อเดือน การมี ภูมิปัญญาที่สืบสานความสัมพันธ์แบบเกื้อกูลและเอื้ออาทรต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยเกื้อหนุนให้เกิดความพอเพียง คือ โลกทัศน์แบบพื้นบ้าน การมีทุนทางธรรมชาติ การมีทุนวัฒนธรรม ทุนสังคม ส่วนปัจจัยลดทอนความพอเพียงคือ โลกทัศน์แบบพื้นเมือง การพัฒนาที่ทำลายทุนธรรมชาติ ทุนวัฒนธรรม ทุนสังคม และการปรับเปลี่ยนท่าทีต่อชีวิต ปรับเปลี่ยนค่านิยมด้วยการเลียนแบบจากสื่อมวลชน

สภาพความพอเพียงในชุมชนที่ประกอบเกษตรกรรมในกลุ่มน้ำชี ยังดำรงอยู่โดยทับซ้อน กับสภาพการพึ่งพาตลาด การตระหนักในสภาพความพอเพียง และฟื้นฟูให้ดำรงอยู่อย่างเข้มแข็ง คือทางเลือกและทางรอดของสังคมทั้งระดับจุลภาคและมหภาค

Self sufficient economy is an ideal and a method of organizing economy with emphases on self-reliance, reduction of reliance upon other people, a decrease of reliance upon the market, and a lessening of reliance upon the state.

The base of thinking about self sufficient economy is linked to integrated social development, i.e. to develop humans, to develop society, and to develop the ecological system in order that these aspect will move on in balance and will self sufficient economy create benefits though local wisdom.

The way of self sufficient in the Chi basin has happened and has been in existence in the community where people earn their living by farming. That is, family and community institutes perform significant activities in planting rice, growing vegetable, and raising animal using their family labor by mean of simple production in relation to the ecological system. That is, plants are grown and animals are raised to help one another. Qualities of natural resources are not damage. The importance of utilizing natural manure to enrich soils is stressed.

Indicators of self sufficient appearing in the community include : right of ownership of land; community participation in management of public resources; residence ownership; ownership of food in the group of rice, vegetable, and fish; the use of family labor; earning incomes in cash for no less than 3,000 baht per month; and ownership of wisdom inherited to helpful relationships and care for humans and the environment.

Hygiene factors causing self sufficient include: folk worldview, natural capital, cultural capital, and social capital, and adjustment of attitudes toward life together with adjustment of values by copying values of mass communication media.

The condition of self sufficient in the community where people earn their livings by farming in the Chi basin still existing by overlapping with the condition of market-reliance.

The realization of the self sufficient condition and of rehabilitation for existing strongly is a choice and survival of the society at the micro-sector level and the macro-sector level.